

List od preláta (Marec 2007)

List Mons. Xaviera Echevarriú veriacim Opus Dei. Na začiatkui pôstneho obdobia, nás chce prelát Opus Dei podnietiť, aby sme urobili v našom živote „potrebné úpravy s optimizmom, ako lietadlo alebo loď, ktoré sa chcú dostať na miesto svojho určenia.“

15.03.2007

Moji milovaní! Nech Boh ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Začali sme pôst, intenzívne liturgické obdobie, v ktorom nás Cirkev vyzýva k nového obráteniu. Všetci potrebujeme túto zmenuktorá znamená vytrvalé úsilie o nápravu smerovania nášho života, aby sme dosiahli náš posledný cieľ, ktorým je zjednotenie sa s Bohom a radosť z jeho prítomnosti po celú večnosť.

Avšak my všetci vieme, že pokiaľ sme pútnikmi na zemi, môžeme ľahko stratiť správny smer alebo sa prinajmenšom odkloniť od cesty. Preto musíme urobiť v našom živote potrebné úpravy, s optimizmom, ako lietadlo alebo loď, ktoré sa chcú dostať na miesto svojho určenia.

Milovaný Ján Pavol II. zdôrazňoval, že všetci ľudia sú vzhľadom na to, že sú *in statu viatoris*, v stave pútnikov, ktorí sú na ceste do nebeskej vlasti, aj *in statu conversionis*, teda v stave obrátenia. Z toho vyvodzoval záver, že máme žiť v *neustálom úsilí* o

obrátenie; a že táto skutočnosť má hlboko charakterizovať naše pozemské putovanie (porov . Ján Pavol II., Encyklika *Dives in misericordia*, 30. 11. 1980, č. 13); ale trvám na tom, aby sme boli plní radosti a nádeje, pretože nás očakáva Pán.

Náš Otec zvykol zdôrazňovať potrebu denného očisťovania očisty, deň čo deň sa znovu vydať za Pánom.

Obrátenie je otázkou určitého momentu. —Posvätenie je práca na celý život (Svätý Josemaría, *Cesta*, č. 285). Nestačí obrátiť sa k Bohu jediný krát; taktiež nestačí jednoducho sa rozhodnúť nasledovať Ježiša zblízka: je potrebné často obnovovať toto svoje rozhodnutie, deň čo deň.

Práve k takejto vernosti nás povzbudzuje pôst, obdobie obzvlášť vhodné na rozhodnejšie úsilie o vlastnú osobnú zmenu, pretože počítame so zvláštnou milosťou tohto

liturgického obdobia. Meditujme nad slovami Svätého Josemaríu: *Začala sa pôstna doba, doba pokánia, očistenia, obrátenia. Nie je to ľahká úloha. Kresťanský život nie je pohodlná cesta: nestačí patriť do Cirkvi, a potom nechať plynúť rok za rokom. Prvé obrátenie, na ktoré si každý z nás spomína – jedinečný, nezabudnuteľný okamih, v ktorom sme jasne poznali, čo od nás Boh očakáva - je v našom živote, v živote kresťana veľmi dôležité. Ale ešte dôležitejšie a obtiažnejšie sú tiež ostatné obrátenia, ktoré nasledujú za ním. A aby sme v týchto neskorších obráteniach uľahčili pôsobenie Božej milosti, musíme si dušu udržať mladú, vzývať Pána, aby sme počúvali jeho slová, odhalili, čo je nesprávne a prosili o odpustenie (Svätý Josemaría Jít s Kristem, č. 57).*

Pánove utrpenie a smrť sú najväčšími skutkom lásky, aktom úplného sebaodovzdania , ktoré sa

kedy uskutočnilo a uskutoční v dejinách: Syn Boží sa stal človekom a zomrel, aby nás oslobodil od našich hriechov. Preto nás v týchto týždňoch Svätý otec vyzýva, aby sme pozorne upriamili **náš pohľad (...)** **na ukrižovaného Krista, ktorý nám svojou smrťou na Kalvárii v celej plnosti zjavil Božiu lásku** (Benedikt XVI., Posolstvo na Veľký pôst 2007, 21.11.2006).

Rovnaké odporúčanie bolo často počuť aj z úst svätého Josemaríu. Koľkokrát nám odporúčal vziať kríž do rúk a odhodlane prísť k Pánovi a počúvať, čo nám chce povedať z kríža! Meditujme napríklad nad týmito jeho slovami: *Natolko milujem Krista na kríži, že mi každý kríž pripadá ako jemná výčitka môjho Pána: Trpím, a ty si zbabelý. Milujem ťa, a ty na mňa zabúdaš. Prosím, a ty hovoríš NIE. Visím tu na kríži – s rozpätými rukami večného Veľkňaza – a znášam všetko, čo sa len dá vytrpieť*

z lásky k tebe -ty však nariekaš už pri najmenšom prejave nepochopenia, pri najmenšom ponížení (svätý Josemaría, *Krížová cesta*, XI. zastavenie, bod 2). Videl som ho bozkávať ukrižovaného Pána: so skutočnou láskou a s túžbou po zadosťučinení.

Áno, poďme počas týchto dní s úplnou úprimnosťou k ukrižovanému Ježišovi Kristovi, nemeškajme a objavme konkrétne detaily, v ktorých sa máme zlepšiť, pretože to od nás očakáva. Pretože naše úsilie o svätosť nesmie zostať chvíľkovým zanietením, neuskutočneným želaním, ale má sa prejaviť v konkrétnych predsavzatiach, v pevne stanovenom vnútornom boji.

Občas možno objavíme potrebu väčšej zmeny v našom živote, pretože naše cesty nás neprivádzajú bližšie k Bohu. Inokedy —a to bude častejšie—

sa bude jednať o nápravu v bodoch, ktoré nikdy nie sú maličkosťami, ak konáme z lásky.

V každom prípade, nezabúdajme na to, že —ako potvrdzuje pápež Benedikt XVI.— **toto obrátenie srdca je predovšetkým nezaslúženým Božím darom (...).** Z tohto dôvodu on sám predchádza svojou milosťou naše želanie a sprevádza našu snahu o obrátenie. A pápež pokračuje: **Čo znamená v skutočnosti obrátiť sa? Obrátenie znamená hľadať Boha, ísť s Bohom, poslušne nasledovať učenie jeho Syna, Ježiša Krista. Obrátenie nie je snaha o sebarealizáciu, pretože človek nie je architektom svojho večného osudu (...).** Obrátenie pozostáva v tom, že slobodne a s láskou prijmeme skutočnosť, že absolútne závisíme na Bohu, našom Stvoriteľovi; že závisíme od Lásky. V skutočnosti sa nejedná o závislosť, ale o slobodu (Benedikt

XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 21.2.2007, Popolcová streda).

V každej z týchto premien sú v hre Božie volanie a sloboda človeka. Boh —Láska ako podstata bytia— sa nám úplne slobodne odovzdal v Ježišovi Kristovi, a očakáva, že sa otvoríme jeho Láske. **Na kríži sám Boh prosí svoje stvorenie o lásku: Žízni po láske každého z nás** (Benedikt XVI., Posolstvo na Veľký pôst 2007, 21.11.2006), napísal Svätý Otec a poukázal na to na to, že v Ježišovi Kristovi, pribitom na kríž, je základ dvoch aspektov *caritas*: láska, ktorá sa daruje, a láska, ktorá chce vlastniť. A ešte viac:**zjavenie Božieho eros človekovi** (jeho veľká túžba byť nami milovaný)**je v skutočnosti najvyšším prejavom jeho agapé**(jeho absolútneho bezpodmienečného sebadarovania). **Naozaj len láska, v ktorej sa spojí dar seba samého s vášnivou**

túžbou po vzájomnosti, vedie k intenzívnej radosti, ktorá premieňa i tie najťažšie obete v radostné opojenie (tamtiež).

V týchto slovách svojho pôstneho posolstva ponúka Benedikt XVI. kresťanom svetlo, ktoré nám môže byť veľkou pomocou počas týchto týždňov, ktoré vyústia vo Veľkú noc. Snažme sa ho využiť. Pýtajme sa seba samých, ako osobne odpovedáme každý deň na nesmiernu a nekonečnú Božiu lásku ku každej a každému z nás, konkrétne a účinne.

Cvičenia zbožnosti vlastné tomuto liturgickému obdobiu —modlitba, pokánie, skutky lásky— môžu byť cestou k našej snahe o obrátenie. Ako sa pripravujeme na Veľkonočné trojdnie? So svätou túžbou byť s Kristom, trpieť s Kristom, darovať sa s Kristom? On po tom túži a počas svojho umučenia nás prosí, aby sme ho sprevádzali.

Možno sa môžeme snažiť plniť niektorú normu zbožnosti s väčšou láskou (modlitbu, svätú omšu, modlitbu svätého ruženca). Snád môžeme viac obetovať malé umŕtvovania, v ktorých sa ukazuje duch pokánia; napríklad s čo možno najväčšou dokonalosťou plniť ten aspekt nám zverenej úlohy, ktorý nás stojí najviac námahy; s radosťou sa ujať toho, kto sa na nás obráti s prosbou o radu alebo o pomoc. Usilujme sa slúžiť osobám, ktoré sú nám najbližšie; ku každému jedlu a pitiu pridajme *príchut'* malého sebazáporu, ktoré nám uľahčí žiť tieto okamihy v Božej prítomnosti. Svätý Josemaría nám odporúčal to, čo je dosiahnuteľné pre všetkých: *jeť trochu viac z toho, čo nám menej chutí a trochu menej z toho, čo nám chutí viac*. Moje dcéry a synovia, pamätáme na to, že bez kríža neexistuje kresťanstvo, osobný život kresťana? Charakterizuje tvoje dni láska ku krížu na prvom mieste?

Tak ako sú modlitba a umŕtvovanie stĺpmi, ktoré podopierajú život kresťana, tak na začiatku cesty, ktorú vedie túžba po novom obrátení, nájdeme veľmi rozdielne spôsoby, ako žiť lepšie bratskú lásku: od materiálnej pomoci tým, ktorí ju potrebujú, až po radu, ktorá dokáže iným ľuďom otvoriť nové horizonty v boji o dobrý kresťanský život. V tomto zmysle nezabúdajme na význam apoštolátu svätej spovede; zintenzívňime ho v pôste, aby veľa ľudí prežilo veľkonočné sviatky s čistým srdcom po tom, čo sme sa dobre pripravili na prijatie sviatosti Božieho milosrdenstva.

Rád by som vám dal ešte jednu radu nasledujúc to, čo nám Svätý otec ukázal na Popolcovú stredu: sústredme sa na pestovanie **intenzívneho ducha rozjímania a reflexie** (Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 21.2.2007, Popolcová streda). Skutočne, v tejto

atmosfére dozrú skutočné obrátenia. Pokúsme sa preto žiť viac v Božej prítomnosti počas celého dňa, možno nám pomôže nejaká vhodná strelná modlitba, primeraná našim individuálnym potrebám; liturgia nám ich v týchto dňoch ponúka veľa. Spytujme si denne svedomie s väčšou dôslednosťou. Tieto minúty stíšenia sa každého z nás pred Bohom tvoria vynikajúcu možnosť začať odznova, sú ako pružina, ktorá je pre nás impulzom so svetlom a silou, ktoré nám udelí Pán pre skutočnú zmenu v nasledujúci deň.

S láskou vás žehná

Váš otec Javier

Rím, 1. marca 2007.

.....

sk-sk/article/list-od-prelata-marec-2007/
(23.02.2026)